

JUGOSLAVIJA SE BO PRITOŽILA PRI LIGI NARODOV

OD POSVETOVANJ V BEOGRADU BO ODVISNA BODOČA POLITIKA DRŽAV, VKLJUČENIH V ANTANTO

Države skušajo pregovoriti Jugoslavijo, da pri Ligi ne vložijo obdolžbe. — O tem bo sklepala Mala antanta po Aleksandrovi pogrebu. — Kraljev morilec je bil bolgarski komitaš, ki se je pozneje pridružil hrvatskim revolucionarjem.

ŽENEVA, Švica, 15. oktobra. — Delegati raznih držav pri Ligi narodov bodo skušali pregovoriti Jugoslavijo, da pri Liginem svetu ne vložijo obdolžbe proti Ogrski, da je odgovorna za umor kralja Aleksandra v Marseillesu.

Zastopniki vlad so mnenja, da Ligin svet v tej zadevi ne more mnogo storiti, razun, da pride vse še bolj v javnost, kar pa bi dalo povod, da bi se poosttrili odnosi med Jugoslavijo in Ogrsko in morebiti tudi z Italijo.

Delegati so edini v tem, da je treba delati na to, da Liga ne bi prišla v zadrugo, če bi zamotane zadeve ne mogla rešiti, kajti gotovo je, da bi države imele velike težkoče.

Italija je odločno proti temu, da bi o zadevi razpravljala Liga narodov. Ako bi Francija, ki hoče v kratkem skleniti z Italijo prijateljsko pogodbo, bila proti pritožbi Jugoslavije, bi pri tem gotovo imela uspeh.

Nekateri delegati posebno povdarjajo, da bi bil Ligin svet kot sodnik, toda težko je dobiti dokaze, na podlagi katerih bi bilo mogoče Ogrsko obdolžiti krivde kraljevega umora, toda lahko jo je obdolžiti z vidika jugoslovanske javnosti. Znano je namreč, da so bili vsi zarotniki proti kralju Aleksandru v Janka Puszta na Ogrskem, kjer je bil izdelan načrt za atentat.

PARIZ, Francija, 15. oktobra. — Vsa evropska javnost se vprašuje, kaj se bo sedaj zgodilo po umoru kralja Aleksandra. Diplomati se prizadevajo, da bi mogli vplivati na časopisje, da bi pisalo zmirlnejše. Vojaški krogi kažejo veliko delavnost, ravno tako pa tudi krogi, ki se potegujejo za mir.

Značilno je, da je imel čehoslovaški zunanji minister in predsednik Liginega sveta, dr. Edvard Beneš, o katerem se zagotavlja, da je najboljši evropski diplomat, dolge konference s prvim tajnikom francoskega zunanjega ministrstva Legerjem.

Dr. Beneš bo odpotoval v Beograd na pogreb kralja Aleksandra. Takoj nato se bo vršila v Beogradu seja Male antante. Od te konference je odvisno, kaj bo storila Italija. Pred to konferenco ne moreta niti Mussolini, niti Barthouov naslednik Leval ničesar ukreniti glede zbližanja med Francijo in Italijo, zaradi česar je tudi Aleksander potoval v Francijo.

BEOGRAD, Jugoslavija, 15. oktobra. — Jugoslovanske in bolgarske oblasti so dognale, da je imel morilec kralja Aleksandra, Vlado Georgiev, ki je Bolgar in je bil pribočnik in šofer voditelja macedonskih revolucionarjev Ivana Mihajlova. Njegov potni list pa je bil izdan na ime Petrus Klemen.

Georgiev je bil splošno znan član macedonske komitaške skupine. Pred dvema letoma je umoril bolgarskega poslanca Dimova. Nato je pobegnil na Ogrsko, kjer se je pridružil hrvatskim revolucionarjem v Janka Puszta, kjer se je vadal v streljanju z revolverjem.

BUKAREŠTA, Romunska, 15. oktobra. — Ker je bilo naznanjeno, da se bo vdeležil pogreba Aleksandra francoski predsednik Lebrun, bo mogoče tudi kralj Karol šel v Beograd. Karol je bil takoj splošno pričakovano udeležiti se pogreba, toda vlada mu je odsvetovala, ker je mogoče, da bo tam zopet izvršen kak atentat na vladarja.

Bivši predsednik francoske republike umrl

ATENTATOR

Peter Klemen, čigar pravo ime je Vlado Georgiev, ki je vprizoril atentat na kralja Aleksandra.

DR. KOROŠEC ZA SLOGO MED JUGOSLOVANI

Stališče dr. Korošca smatrajo za jasen dokaz
sprave med vlado in
njenimi nasprotniki.

Zagreb, Jugoslavija, 15. oktobra. — Veliko presenečenje je zavladalo po Jugoslaviji, ko se je dr. Anton Korošec, ki je bil zaradi svoje opozicije proti vladi kralja Aleksandra interniran na nekem otoku ob dalmatinski obali, pojavil poleg krste kralja Aleksandra.

Dr. Korošec je prosil kraljico Marijo in regentstvo za dovoljenje, da bi šel v Split in bi molil pri krsti svojega kralja. Dr. Korošec in drugi duhovniki so klečali in molili 10 minut. Nato je rekel dr. Korošec navzočemu občinstvu:

“Pozabiti moramo vse svoje stare spore ter združiti naše moči v obrambo Jugoslavije”.

Dr. Korošec se je s kraljevim vlakom peljal iz Splita v Zagreb in nato v Beograd. V političnih krogih smatrajo to za jasen dokaz, da se vlada med vlado in njenimi nasprotniki.

Beograd, Jpgoslavija, 15. oktobra. — Nenadni preobrat dr. Korošca, ki je pokazal voljo, da se hoče sprijazniti z vlado, navdaja vse politične kroge z zaupanjem, da se bo polegla napetost notranjega položaja. Srbska opozicijska stranka je že obvestila princa Pavla, da je pripravljena sodelovati z drugimi strankami, da se ohrani neodvisnost Jugoslavije.

Vladni krogi tudi pričakujejo, da bo hrvatska seljačka stranka, ki je do sedaj najbolj kljubovala vladi, pod vplivom marseilleskega umora našla pot za narodno spravo in edinstvo ter bo sodelovala z vlado za izboljšanje političnega življenja Jugoslavije.

ZAHTEVE DELAVSKE FEDERACIJE

Nakupna moč mora biti
zvišana. — Industriji in
delavci morajo skupno
dvigniti industrijo.

Washington, D. C., 15. oktobra. — Nazadovanje v narodnih dohodkih in naraščanje narodnega dolga je povzročilo nevaren položaj, katerega ni mogoče več dolgo vzdržati, ako ne vlada izgubi kredit. Tako izjavlja ameriška delavska federacija v svojem mesečnem poročilu. Pri tej priliki delavska federacija svetuje, da kapital in delo še enkrat poskusita dvigniti ameriško industrijo.

Delavska federacija prihaja do zaključka, da znatnega izboljšanja delavskega položaja ne more priti pred pomladjo. Poletno nazadovanje je bilo v septembru končano in sedaj je opaziti nekoliko izboljšanja.

“Danes se nahajamo v dirki med naraščajočo produkcijo in naraščajočimi dolgi. Časa ne moremo izgubljati. Naša prva skrb je, da zvišamo produkcijo in kupovalno moč, da napravimo konec birokraciji in da industrijo kar najhitreje dvignemo na višje stališče. Najti moramo načrt, ki ga bo mogoče praktično izvesti, kar pa se more zgoditi samo s pomočjo vlade”.

Načrt predsednika Roosevelta za izboljšanje gospodarskega položaja v letu 1934 ni mnogo dosegel, kajti letos so bili obdržani dohodki iz leta 1933. Resnica pa je, da se danes izdeluje manj blaga kot pa v pričetku stoletja.

“Naša največja težava tiči v tem”, pravi federacija, “da ameriška industrija ne producira dovolj, da bi se mogel narod vzdrževati na standardu preživetja”.

Do leta 1929 se je produkcija zvišala, da je bil življenjski standard izboljšan za tretino standarda leta 1899, toda leta 1933 je produkcija tako zelo padla, da življenjski standard ni niti dosegel standarda iz leta 1899.

Trojanovski v Moskvi.

Moskva, Rusija, 15. oktobra. — Sovjetski poslanik v Združenih državah, Aleksander Trojanovski, je prišel v Moskvo iz Washingtona. Prišel je tri dni zatem, ko je ameriški poslanik William C. Bullitt odpotoval preko Sibirije v Ameriko.

MAŠA ZADUŠNICA

za pokojnega jugoslovanskega kralja se bo vršila v soboto, dne 20. oktobra opoldne v ruski pravoslavni katedrali ‘The Holy Virgin Protection’, 105 East Houston Street, New York City. Maševal bo škof Venyamin, cerkveno petje bo oskrbel mešan zbor.

GLADOVNI ŠTRAJK PREMOGARJEV

1156 rudarjev je ostalo v
rovu. — Poravnava z
lastniki ni mogoča. —
Ne vdajo se niti prošnji
svojih sorodnikov.

Pecs, Ogrska, 15. oktobra. 1156 premogarjev v rudniku podonavske parobrodne družbe, katerim preti v temni globini smrt vsled vode ali zadušenja, se ne vdajo niti obupnim prošnjam svojih sorodnikov, da bi prišli iz rova. Četudi se nahajajo pod zemljo že tri dni, vztrajajo pri svoji prvotni izjavi, da bodo razbili prežračevalne naprave in vodne sesalke, ako jim lastniki ne dovolijo zvišanja plač od dveh do tri in pol ameriških dolarjev na teden. Njihov ultimatum je potekel že v soboto o polnoči, pa navzlic temu niso izvršili svoje pretnje.

44 rudarjev so v nedeljo popoldne prinesli iz rova, bili pa so vsled strupenih plinov brez zavestni in so se zvižali v kričih.

Podonavska parobrod. družba, pri kateri je angleški kapital v veliki meri udeležen, se z delavci ne more pogajati, dokler ne pridejo iz rova. Rudarji pa so odgovorili, da ne zapuste rova, dokler se družba ne obveže, da jim zviša plače.

Vsled kritičnega razvoja stavke je ministrski predsednik Goemboes poslal k rudniku pet zastopnikov rudarske unije z naslednjim ultimatom: “Pridite iz rova v 30 minutah. Ako opustite nasilje, smo pripravljeni pogajati se z vami”.

Te besede pa so stavkarje tako razjarile, da so vseh pet odposlancev obdržali kot talce.

Delavci so od družbe zahtevali, da zviša število delovnih ur na teden in obenem tudi zviša plače. Družba pa jim je odgovorila, da stoji na železniških tirih še 15,000 vozov premoga, katerega pri sedanjem gospodarskem položaju ni mogoče prodati.

Delavci so od družbe zahtevali, da zviša število delovnih ur na teden in obenem tudi zviša plače. Družba pa jim je odgovorila, da stoji na železniških tirih še 15,000 vozov premoga, katerega pri sedanjem gospodarskem položaju ni mogoče prodati.

Delavci so od družbe zahtevali, da zviša število delovnih ur na teden in obenem tudi zviša plače. Družba pa jim je odgovorila, da stoji na železniških tirih še 15,000 vozov premoga, katerega pri sedanjem gospodarskem položaju ni mogoče prodati.

POVRAČILO ZA TELEFON

Chicago, Ill., 15. oktobra. — Illinois Bell Telephone Company je na odredbo sodišča morala svojim naročnikom vrniti \$20,000,000, ker je preveč zaračunala telefonsko službo.

USTRELIL SESTRO IN SEBE

Nellsville, Wis., 15. oktobra. — Fred Hagen, 16 let star sin farmerja, je zjutraj, ko je vstal, rekel svoji materi, da se mu zdi, kot bi moral koga ustreliti. In res je ustrelil svojo 8 let staro sestro Ano, nato pa še samega sebe.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

POINCAREJA JE V STAROSTI 74 LET ZADELA SRČNA KAP

PARIZ, Francija, 15. oktobra. — Zemski ostanki Raymonda Poincareja, francoskega vojnčasnege predsednika ter rešitelja Francije, bodo položeni v soboto na pokopališču pri Nobecourtu k večnemu počitku.

MRS. STOLL SE ŠE NI VRNILA

Zvezni detektivi iščejo
odvedeno Mrs. Stoll. —
Upajo, da je še živa in
da se bo odvajalec še o-
gasil.

Louisville, Ky., 15. oktobra. Navzlic nepretganemu molku od pretekle srede upajo zvezni detektivi, ki raziskujejo skrivnostno odvedbo Mrs. Stoll, da se bo še vrnila.

Na kaki podlagi sloni to upanje, načelnik vladnih detektivov Harold Nathan ni hotel povedati, temveč je samo rekel:

“Kadar bo Mrs. Stoll na varnem na svojem domu, bomo o tem slučaju mogli bolj odkrito govoriti”.

Vladni detektivi izprašujejo vse uslužbence pri Stoll Oil Refining Company in vsled tega izpraševanja je Nathan mnogo bolj prepričan, kot prej, da se bo Mrs. Stoll vrnila.

V svojem pismu, katero je pustil v Stollovi hiši, pravi odvajalec, da se bo zgledal, predno poteče pet dni. Ta rok je potekel večer popoldne. Do sedaj pa ni prišla še nikakava vest niti od Mrs. Stoll, niti od njenega odvajalca. 50 policistov iz Louisville neprestano išče po bližnjih gozdovih ter natančno preiskuje vse grme in votline.

V nedeljo zjutraj je po cellem mestu zavladalo veliko razburjenje, ko je šofer mlekarkega truka James E. Scales sporočil, da je videl odvajalca in Mrs. Stoll v avtomobilu, ki se je zadel v njegov truk.

Scales, ki je bil zaposlen pri Stollu kot zidar, je spoznal Mrs. Stoll v avtomobilu in je videl, da je bila zvezana in imela zamašena usta. Voznik avtomobila je Scalesu zagrozil z revolverjem ter mu rekel, da se pelje dalje.

ŠPANKE NE ZNAJO PEČI

Madrid, Španka, 15. oktobra. — Najčudovitejši pojav sedanje španske revolucije je odkritje, da malokatera Španka zna pečti kruh.

Skoro celo prebivalstvo je navezano na pekarne, ker gospodinje ne znajo zgnesti testa in ga speči v kruh. Nekateri Amerikanci jih sedaj uče, kako je mogoče napraviti iz moke testo in speči kruh. Naučile so jih tudi, da koruza ni samo dobra krma za živino, temveč da njena moka daje zelo okusen kruh.

BALKANSKA BANKA

Solun, Grška, 15. oktobra. Turški diktator Mustafa Kemal paša izdeluje načrt za ustanovitev Mednarodne balkanske banke, ki bo imela sedež ali v Solunu ali pa v Istanbulu.

Mustafa Kemal bo v kratkem povabil vse bankirje balkanskih držav, da pridejo k njemu na posvetovanje v Angoro. Po turškem načrtu bo v vsakem glavnem mestu vseh balkanskih držav podružnica te banke in posebna velika podružnica na Dunaju.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Editor: L. Benedik, Treas.
Business Manager: J. Benedik, Treas.
Office of the Corporation and address of above officers:
216 W. 12th Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For 1000 copies in Advance	For 1000 copies in Advance
For 1000 copies in Advance	For 1000 copies in Advance
For 1000 copies in Advance	For 1000 copies in Advance
For 1000 copies in Advance	For 1000 copies in Advance
For 1000 copies in Advance	For 1000 copies in Advance

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" isha je vsaki dan izvenem nedelji in praznikom.

Upisni bres podpis in osebnost se ne preobrnejo. Denar naj se blagovni
prijatelj po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejme blagovni nalogi, da hitreje najdemo naslova.

"GLAS NARODA", 216 W. 12th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-3878

LOJZETU ADAMIČU

Ko je dospelo v Ameriko poročilo o umoru jugoslovanskega kralja Aleksandra, so Vas uredniki nekaterih newyorških listov vprašali, kaj mislite kot ameriški pisatelj in kot Jugoslovian po rodu o dogodku, ki utegne vnovič preobraziti Evropo.

Vas odgovor je zadovoljil, kogar je pač zadovoljil, marsikaterega Jugoslavana je pa močno presenetil. Nas ni presenetil, ker imamo dvomljivo čast, da Vas temeljito poznamo, gospod Adamič.

Poznamo Vas značaj in Vaše pojme o hvaležnosti. In tudi odkritosrčni niste, kar sami najbolje veste, kaj ne?

Precej let je že minilo, odkar ste nam dali zadostne dokaze, da smemo imeti takšno mnenje o Vas.

Leta 1916 ste strahopetno pobegnili iz slovenske javnosti ter si poiskali zavetja v veliki armadi, ki je do svojega vstopa v svetovno vojno prostovoljcem dobrohotno odpuščala in pozabljala grehe.

Navzlic temu ste pa morda imeli tedaj še nekoliko vesti, ker ste, kot omenjate v pismu, ki ste ga pisali svojemu sorodniku — rotli in prosili vojaško oblast, naj vas pošlje v Francijo sovražniku pred strel, ki bo uničil vaše skaženo življenje.

Želja se Vam ni uresničila... — Usoda je pač določila, da postanete pisatelj. Vaša literarna dela so Vam prinesla precejšen sloves.

Predlanskim ste odpotovali v staro domovino, v dravo, ki ji je vladal kralj Aleksander. Lepo ste bili sprejeti, kajti domovina nikdar ne pozabi svojega sinu.

Po Jugoslaviji ste potovali na državne stroške, in so vam bila odprta vrata vsepovsod. Celot kralj vas je sprejel v avdienci — iz gole prijaznosti in iz nobenih sebičnih namenov.

Komaj ste se vrili v Ameriko, ste pa lopnili po kraju in njegovem državnem ustroju.

To ni bilo lepo in dostojno. To je vsega obsojanja vredna manira izprijenega in moralno propalega potepuha, ki skuša iz hudobije zapaliti dom človeku, kateri mu je dal prenočišče.

Mi nismo zagovorniki kralja, vselej bomo pa zagovarjali dostojnost. Vi, gospod Adamič, pa niste bili in tudi sedaj niste dostojni.

Jugoslovanskem kralju ne damo prav nobenega drugega kredita kot kredit, da je v najhujših časih preprečil razcepiljenje Jugoslavije. Pri tem se seveda ni posluževal rokavice kot se jih pač ne morejo posluževati ljudje njegove vrste.

Ne samo Jugoslavija, ampak tudi Italija, Rusija, Turčija in Nemčija ima ječe in kaznilnice za tiste, ki se ne strinjajo z obstoječim režimom. Vse kaže, da ne bo več dolgo, ko jih bo tudi Amerika imela.

Tisto, kar ste zvedeli v Jugoslaviji o Aleksandru, bi lahko zvedeli v New Yorku na enajsti Avenue. Vsak drugi ali tretji Hrvat bi vam desetkrat več povedal.

Vsa resnica in vsa laž, ki bi jo izvedeli o njem, bi pa ne mogla ovreči dejstva, da je baš Aleksander, pa naj je bil tak ali tak, združilo Slovence, Hrvate in Srbe v državno celoto ter je to celoto vzdržal s sredstvi kot jih pač zahtevajo sedanji časi in razmere.

V težkem boju za svobodo, neodvisnost in enotnost se je treba včas poslužiti biča in revolverja proti lastnim nerazsodnim in nezadovoljnim ljudem.

Za to in nič za drugo ni šlo in ne gre: Ali bo Italija po goitnila še ostanek Slovencev in Hrvatsko, ali pa bodo še vbočje tvorili del Jugoslavije.

Za tako omejenega Vas ne smatramo, da bi tega ne vedeli, toda podla duša je zmožna vsega: gostoljubnost plačuje z nehvaležnostjo, prijaznost pa z natančevanjem.

Govorite o strahotah diktature.

Ali slutite, gospod Adamič, kaj bi se zgodilo z Vašimi ljudmi, če bi živeli v Italiji in bi Vi tako pisali o Mussoliniju kakor ste pisali o Aleksandru?

Vas oče, mati, bratje in sestre, tete in strici, bi bili

koj prvi dan poslani na Liparsko otočje ter bi bili podvrženi mukam, ki si jih more edinole pravi diktator zamisliti.

Ko je bil kralj že mrtev, ste skušali dopovedati ameriški javnosti, da je z njegovo smrtjo izginil s sveta eden največjih gangsterev, ker jih je premogel Balkan.

Marsikaj si lahko mislimo o Vas, gospod Adamič, tega bi si pa skoro ne mislili, da ste zmožni metati blato na mrtvega človeka.

Sicer je pa ostala Vaša uničujoča sodba le glas upi-jočega v puščavi.

Možje kakor so Tesla, Pupin in bivši ameriški poslanik v Beogradu, Prince, so izrekli o pokojniku vse drugačno sodbo nego je Vaša. Najbolj razširjen ameriški jutranjik "News" je nastopil proti Vam s pošteno besedo za pokojnika. In vsi razsodni Slovenci, Hrvatje in Srbi vedo, kaj je Jugoslavija izgubila z Aleksandrom.

Upali smo, da so se v zadnjih sedemnajstih letih Vaši pojmi o poštenosti že vsaj nekoliko izpremenili. Pa se ni- so čisto nič, gospod Adamič!

Še vedno ste v moralnem pogledu na isti stopnji kot ste bili pred sedemnajstimi leti.

Razlika je menda le ta, da danes jemljete dobro ime mrtvemu človeku.

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

Na Rakeku so položili v rod-
binsko grobnico k večjemu
počitku Tonco Hmelakovo, ve-
leposestnico in lastnico znane
Zagarjeve trdnje. Pokojnica,
ki je bila s svojimi 43 leti sre-
di največje gospodarske in tr-
govske podjetnosti je žal za-
man iskala v Ljubljani leka.

Pri Sv. Križu v Ljublja-
ni so položili k večjemu po-
čitku tapetnika Janka Dejana.
V Zgornjem Kašlu je umrl
Ignacij Mercina, trgovec,
posestnik in gostilničar. Dose-
gel je starost 71 let.

V Poljčanah je umrla 81-
letna učiteljeva vdova, sploš-
no poznana in spoštovana Ju-
lijana Kroparjeva. Med vojno
je izgubila tudi svoje 3 sino-
ve, tako da ni imela na starost
nikogar od najdražjih, ki bi
ji stal v življenju ob strani.

Smrt uglednega Moravčana.

V Moravčah je umrl sploš-
no spoštovani in daleč naokrog
znani gostilničar in posestnik
Franc Orehek, nazvan "Kau-
kov oče", ki je dočakal visoko
starost 86 let.

Huda nesreča finančnega pre-
glednika.

Iz Lukovice poročajo: Pred
dnevi se je peljal s kolesom
službeno skozi Prevoje finanč-
ni preglednik Feliks Rant iz
Lukovice. Nenadno je pridrel
za njim neki osebnosti avto
iz Celja in ga s sprednjim kon-
cem odbil tako nesrečno, da je
Rant padel pod avto. Neza-
vestnega so potegnili izpod vo-
zila. K sreči je dobil težje po-
škodbe le na nogi in se lahko
zdravi v domači oskrbi.

Pogreb smrtno ponesrečenega
vzornega mladca.

Iz Krtine pri Domžalah po-
ročajo: Tukaj smo pokopali
vzornega mladca Alojza Pi-
rnata po domače Kebrove-
ga, ki se je smrtno ponesrečil
pri požaru na Studenem.

Skritnostni umor v Dragovi-
ču še ni pojasnjen.

V okolici občine Juršincev
se mnogo šepetajo in ugiba, ka-
ko je prišel nesrečni posestni-
kov sin Franc Slana na koruz-
no njivo, kjer so ga našli mr-
tvega. Aretiranci Janez Ču-
ček iz 55-letni Kralj Alojz,
oba iz Dragoviča, zatrujena,
da se je umorjenec gotovo sam
zatekel na njivo, saj ljudje tr-
dijo, da so ga videli vsak dan
kje drugje. Ta trditve je po
dosedanjih ugotovitvah popol-
noma neosnovana, ker je do-
gnano, da je dobil pokojni Sla-
na tako močan udarec, da mu
je lobanja počila na dveh stra-
neh in je tedaj izključeno, da
bi s takšno rano hodil od vasi
do vasi. Od kraja, kjer se je
vršil pretep, pa do koruzni-

razjasnitev ali se je pokojni
Slana sam zavlekel v koruzni-
co, ali so že mrtvega zavlekli
njegovi napadalc.

Mati z dvema otrokoma stanu-
je v avinjak.

V spominu je še velika po-
žarna katastrofa, ki je letos
zadel Markovčane. Takrat je
bila osumljena požiga neka
prevzitarica Marija Strmško-
va, ki je stanovala v hiši po-
sestnika Klinca Pavla, kjer je
imela tudi prevzitek. Strm-
škova, ki ji konec koncev niso
mogli dokazati nikake krivde.
Je svoj vžitek pri Klincu zara-
di nesporazuma prodala ter
odšla s svojima dvema otroko-
ma od hiše. Živela je nad me-
sec dni v bližnjem gozdu. Otro-
ka sta jedva leto dni stara in
s tema siromakoma je bila ma-
ti zunaj popolnoma na pro-
stem, brez strehe. Šele zadnje
deževje jo je prisililo, da je za-
pustila gozd ter iskala zavetja
pri dobrih sosedih. Ali dobri
sosedje ji strehe niso hoteli da-
ti, ker je pač navzlic nekrivdi
sum pri ljudeh vedno straš-
ljiv. Bila je ta prisiljena, da se
je zatekla v bližini šole stoji-
če svinjake, ki so zatehli in
brez vsakega okna. Tu si je
uredila stanovanje. Prav goto-
vo bo občina našla za nesreč-
nico in njena otroka malo pri-
mernejše stanovanje, zlasti se-
daj, ko stojimo že tik pred zi-
mo.

"ZLATA KNJIGA" 3333 ZLOČINCEV

Te dni so se na Dunaju zbra-
li kriminalisti z vsega sveta.
Posvetovali so se o ukrepih,
kako zatirati zločinstvo. Pri
tej priliki so bile svetu sporo-
čene razne zanimivosti 3333
zločincev.

Na Dunaju je sedež medna-
rodne komisije kriminalistov,
ki je izdelala kartoteko najso-
vitejših in največjih zločin-
cev vsega sveta. To kartoteko
hudomušno imenujejo "zlato
knjigo zločincev". Prav te dni
so v njej izpolnili zaporedno
številko 3333. Večino v tej zla-
ti knjigi imajo žepari svetov-
nega slovesa. Teh je 1300, ki
so dosegli "svetovno slavo".
Ti gospodje so bili vajeni lova
na najbolj debele listnice. Se-
daj so se morali sprijazniti z
drugimi strokami, ker je baže
debelih listnic po vsem svetu
manj. Tudi ponarejevalci čok-
ov in pa sleparski kvartopir-
ci so v precejšnjem številu za-
stopani. Teh je več sto.

Velik del posvetovanj kri-
minalistov se je sukal okrog
vprašanja, kako zavezati ci-
gansko nadlego. Vključ vsem
policijskim določilom in ukre-
pom živi v vsej Evropi še več
tisoč teh večnih nomadov, ki
jih ni mogoče nadzorovati in
ki stoje tako rekoč izven vsa-
kega prav in vsakega zakona.
Kongres je ugotovil, da slabi
sloves, ki se širi o njih, ni ne-
opravičen. Skoraj vsi se pre-
življajo na temne načine, in
tatvine so njihov vsakdanji o-
pravak; kjerkoli se prikažejo
s svojimi vozovi, postanejo ve-
lika nadlego za okolice daleč
naokrog. Ciganom zelo koristi
— policiji pa škoduje — oko-
lost, da so ti rjavi možje tako
zelo podobni drug drugemu,
da jih je redkokdaj mogoče
spoznati in ločiti drugega od
dr drugega. Zato morejo, kakor
hitro je kdo izmed njih zasle-
dovan, naglo izmenjati svoje
listine, izpremeniti svoje ime,
ki je zopet v rodovinah 20—30
ljudi podobno in enako dru-
gim, vsled česar se lahko skri-
vajo. Pod pretezo, da poro-
kujejo prihodnost in da kup-
čujejo s konji, kradejo in go-
ljufajo. Kongres je sklenil pri-
poročati odločne ukrepe proti
njim tudi iz zdravstvenih ozi-
rov.

Cigani namreč živijo sku-
paj s svojimi konji ter nalezejo
marsikako živalsko bolezen,
katero potem širijo med dru-
ge ljudi. Kongres kriminali-
stov je sklenil priporočati, naj
se po vsej Evropi uvede za ci-

ganč posebni potni list, ki naj
bo za vse države enoten. Poleg
tega naj se izdela velika kar-
toteka vseh evropskih ciga-
nov. V tej kartoteki naj bo za-
znamovan vsak cigan z ime-
nom, s fotografijo in tudi odti-
sek njegovega palca naj bo
zraven. Cigani se, kakor zna-
mo, najbolj branjajo, kadar jim
hoče policija vzeti prstne od-
tise.

Na kongresu kriminalistov
je bilo poročano tudi o policijs-
kem brezličnem brzojavu, ki
igra že veliko vlogo.

Zadnje dni so bila na vrsti
poročila, kako zatirati medna-
rodno tihotapstvo z mamili.
Čeprav so zadnja leta izdelo-
vanje mamečih strupov zelo o-
mejili, vendarle niso mogli za-
treti skrite družbe, ki je na
Balkanu tihotapila mamila.
Turške in bolgarske oblasti so
sicer zaprle več skrivnih to-
varn za strupena mamila ter
zaplenile ogromne količine te-
ga strupenega blaga. Vendar
v Bolgariji še vedno izdeluje-
jo mamila na veliko. Lansko
leto se je nekemu madžarske-
mu kemiku posrečilo, da je za-
čel izdelovati morfij iz suhih
odpadkov že izrabljenega ma-
ka. Ker je ta način izdelova-
nja morfija seveda mnogo ce-
nejši, se je kmalu razvil veli-
ko tihotapstvo "morphina",
ki je šel predvsem v Južno
Ameriko. Ker pa so države

promet s tem blagom ostro
nadzorovale so začeli tihotap-
ci ta strup tihotapiti v silno
majhnih količinah na ta način,
da so ga skrivaj vtikali v ta-
pecirane sedeže in postelje
mednarodnih spalnih voz. Nji-
hovi zaupniki so potem na do-
ločenem kraju blago zopet po-
brali in dali v promet. Tudi v
Avstriji so že našli to blago v
spalnih vozovih. Sedaj so za-
čeli strup prevažati celo v na-
jetih zasebnih letalih. Na ta
način ga prevažajo sedaj v
Kanado, katera je morala pro-
ti njim poslati v boj posebne
zračne patrulje.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

V Clevelandu je umrla
Frances Zagore, rojena Kukin-
berger, v starosti 61 let. V
Huron Rd. bolnico je bila od-
peljana prejšnji torek. Pokoj-
nica je bila doma iz Trebnja
blizu Novega mesta. V Ameri-
ki je bivala nad 38 let.

Rojak Math Sigonja v
Milwaukee, doma nekje iz Be-
le Krajine in že delj časa brez
dela, je postal te dni žrtev ne-
srečnega slučajja. Ker je bil
brez posla, mu je Mrs. Bizjak,
znana gostilničarka na W. Na-
tional Ave. v West Allisu, od
časa do časa dala priloiko, da si
je z manjšimi deli okrog hiše
zaslužil za hrano in stanova-
nje. Te dni je čistil klet v hi-
ši ter v nekem kotu zagledal
polno steklenico, v kateri je
misil da je žganje in naglo na-
pravil iz nje požirek, ne da bi
se prepiral o vsebini. Na ne-
srečo je steklenica vsebovala
acid, katerega se rabi za čišče-
nje odvodnih cevi. V velikih
bolečinah so nesrečneža nemu-
doma odpeljali v bolnico, toda
je že na potu umrl. Kel ni bil
pri nobenem društvu in tudi si-
cer ni imel tu nobenih svoj-
cev, je ležal pet dni v okrajni
mrtvašnici, nakar so ga na
javne stroške pokopali.

Mestne volitve v Chis-
holm, Minn., so prinesle Slo-
vencem skoro vso kontrolo me-
sta. Izvoljeni rojaki so: Ru-
dolf J. Stukelj, župan, Frank
Cent, rekorder, Fr. L. Pa-
škan, blagajnik, J. T. Dropp,
mirovni sodnik; Steve Kasun,
Jos. J. Arko, Anton Klodniski
in John Latkovič, aldermani.
Vsi ti rojaki so še mladi, stari
od 23 do 30 let. Nasprotni kan-
didati so tudi bili večinoma
Slovenci. Bila je huda borba
rojaka proti rojaku, toda lista
"United Units" je zmagala.

ZELIM GOSPODINJO.

Sem vdovec in imam osem
otrok, zato potrebujem gospo-
dinjo, ki zna gospodinjiti; sa-
mice ali vdova brez otrok. —
Plača po dogovoru. — Pišite
na: Pavel Benkovic, 1161 Brus-
sels St., St. Marys, Pa.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-
MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO
DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.50 Din. 100	Za \$ 9.35 Lir 100
\$ 5.35 Din. 200	\$18.25 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$44.60 Lir 500
\$12.25 Din. 500	\$88.20 Lir 1000
\$24.25 Din. 1000	\$176.40 Lir 2000

KEB SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih
ali lirah dovoljujemo, se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati \$ 5.75	\$ 10.00 \$ 10.85
\$ 15.00 \$ 15.75	\$ 20.00 \$ 21.50
\$ 25.00 \$ 26.25	\$ 30.00 \$ 31.50
\$ 40.00 \$ 42.00	\$ 50.00 \$ 52.50

Prejemniki dobri s glavnem krajem izplačilo v dolarjih.

Največ nakazila izvršujemo po Cable Letter na prihodnjem \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 12th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

PRECEJ VERJETNA
ZGODBA.

Vsakovrstne stvari se doga-
jajo na svetu. Čemu bi ne bila
resnična tudi sledeča zgodba:

— Živela je lepa in mlada
ženska, ki se nikdar ni mogla
nasititi ljubezni. Kakšnih pet-
indvajset let je bila stara in
moža je imela. Toda kaj mož
— komaj za silo ji je bil.

Mož je bil dober in pošten
in je imel dosti prijateljev.

Vsak mož, ki ima in lepo in
mlado ženo, ima dosti prijate-
ljev. S pomočjo njegovega pri-
jateljstva hočejo namreč dose-
či svoj cilj, ki je v tem sla-
ču lepa žena.

Toliko prijateljev je imel,
da so si pri vratih kar kljuko
podajali.

Mož nekaj časa ni ničesar
slutil. In ko so mu povedali, ni
verjel. Ko so mu pa povedali
desetkrat, dvajsetkrat in sto-
krat, je začel sumiti.

Nekaj že mora biti res, —
si je mislil — sicer bi toliko
ne govorili.

Tako je sklenil in odločil ter
se nekega dne prejšil dom-
ov nego običajno.

In kaj so ugledale njegove
oči!

Njegova žena, napol obleče-
na, se je objemala z njegovim
najboljšim prijateljem.

Kri mu je stopila v lice.

— Tako torej, tako? Sedaj
je vse končano. Poberi se, ne-
sravnica! Midva bova pa sa-
ma obračunala.

Ženska je šla v sosednjo so-
bo pospravljat svoje reči.

Mož hodi nekaj časa zami-
šljen gori in doli, nato pa pr-
vi komaj slšno prijatelju:

— Ali veš, kaj si storil? Mo-
je prijateljstvo si izdal.

— Vem. Njena lepota me je
premamila. Nisem mogel dru-
gače.

— Ali veš, da zaslužiš, da bi
te ustrelil ko steklega psa?

— Vem. Tukaj sem. Stre-
ljaj!

Bil je preudaren mož in ni
streljal, pač je pa takole odlo-
čil:

— Vem, da ima mene rada
in vem, da ima tebe. Dajva se
navidez dvobojevati. V mizni-
ci sta dva revolverja. Vzemiva
vsak enega in ustreliva v zrak,
nato pa televbiva na tla, kot
da bi drug drugega ustrelila.
Žena bo prišla notri, in h ko-
mur bo najprej pokleknila, naj
ima pravico do nje.

Tako je govoril preudarni
mož, ki je bil tako zaljubljen,
da je še vedno upal, da bo k
njemu pokleknila — iz usmi-
ljenja in iz ljubezni.

Dva strela sta zagrmela.

Prijatelja sta padla na tla in
se potuhnili kot da bi bila mr-
tva.

Vrata sosednje sobe so se
sunkoma odprla.

Prihitela je mlada žena, vsa

objokana in preplašena.

Pogledala je prvega in dru-
gega, pokleknila pa ni k nobe-
nemu, pač pa se je globoko od-
dahnila:

— Hvala Bogu, mrtva sta —
je zamrmrala.

V kotu je stala velika oma-
ra, v katero se je ob močevem
prihodu strahoma ozirala.

Zarečega obraza je stopila k
omari ter jo odprla rekoč:

— Ubogi revček, koliko ča-
sa si moral čakati. Le stopi
ven, je vse dobro. Sedaj sva
lahko brez skrbi. Oba sta mr-
tva.

In iz omare je stopil nadalj-
ni možev prijatelj.

Da, takšne so ženske.

Ne rečem, da vse, toda ne-
katere so takšne...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JULIJ KADEN-BANDROWSKI:

GASILCI

Iz zgodbe z naslovom "Gasilec" spozna — kaj je čuvstvo dolžnosti in kako ga je treba umevati v nesreči.

Čakali smo z večerjo in nismo mogli pričakati. Končno se je oglašil zvonec, vsi hkratu smo planili z lučjo v predsoho. Prikazal se je oče v zasneženem kožulu in z ivjem na brkih.

"Zakaj tako pozno?" je vzdihnila mama.

"Kaj hočeš, ne gre drugače," je odgovoril, medtem ko je sezaval galoše, "postal sem predsednik."

"Še tega ti je manjkalo!" Mama je bila očito nezadovoljna. "Vse se je že zdavnaj ohladilo."

Šele pri večerji smo zvedeli, kakšen predsednik je postal oče.

"Ali se to sploh spodobi," je vprašala mama, zlagajoč servijete, "da je resen človek, zdravnik, predsednik požarne brambre v nekem Skrzybovu?"

Kadar je bila nezadovoljna, je vedno dodala imenu našega mesteca besedico "neki".

Moj starejši brat Irzek je

dvignil roko kvišku in zaklical: "Požarna bramba!"

Po tem vzkliku sva se takoj domislila, da je to imenitna stvar.

Nato mama očetu: "Menda ne boš plezal po lestvah?"

Oče izpočetka — nič; nato pa pravi kratko: "Ha, kaj hočemo..."

Smilil se nama je. Verjela sva, da je pripravljen, žrtvovati se mami in sploh ne plezati. In vendarle bi bilo škoda, zakaj gotovo bi imenitno plezal. Pri tekni na majskih izletih je vedno prvi pritekel do cilja, pred našim učiteljem in lekarnarjem. Prav tako bi bilo tudi z lestvami.

Prihodnji dan je bilo mrz. Skoraj toliko stopinj, kolikor je treba, da je mogoče ne iti v šolo. Ostala sva doma. Od jutra sva sedela pri oknu. Irzku je bilo ludo, da ne moreva v razredu pripovedovati o očetu.

"Gasilec je lahko veliko," je rekel, "a predsednik pove-ljuje vsem."

Kakor vselej so se okrog enastih odprla vrata našega

vrta in po stezi oziroma gazi v snegu je začel stopati naš pismonoša, Kowalski. Vedno je prihajal skozi kuhinjo. Stal je na slami pred vrati, se brisal noge, stokal in brskal po torbi, ki mu je visela čez rame, in mam je medtem dejala: Rado-vedna sem, ali ste se danes izkazali, gospod Kowalski?"

Po teh besedah je vzel iz torbe časnik ali pisma in vpil skozi svoje velike brke, ki so bili enake barve kakor torba, "Izkazal sem se, gospa doktorjeva, izkazal..."

Tudi danes je dal mami časnik, a nato je snel čepico z majhno trobentico nad ščitkom in rekel: "Prosim, rad bi govoril z gospodom doktorjem, z našim gospodom predsednikom."

"Vidiš!" je zakričal Irzek. Ta krik je pomenil, da že vsi v mestu "vedo za našega očeta."

Mama je peljala Kowalskega iz kuhinje skozi celo stanovanje v predsoho, govoreč spotoma: "Da je tudi Vam padlo v globo kaj takega na stara leta? Zamazali mi boste vsa tla."

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Poljubil je mami roko in odgovoril: "No, in gospodu doktorju?..."

Z Irzkom sva sedela v predsohi na kovaču in čakala, kaj bo še iz tega. Prišel je ven oče v belem predpasniku, ker je sprejemal bolnike.

"Vidim," je dejal takoj, da se naša posta izborna počuti. No, kaj boste povedali, gospod Kowalski? Kdo je bolan? Žena? Otroci?"

"Prosim, gospod predsednik," je slovesno izpregovoril pismonoša, "javljam svoj pristop k požarni brambi."

"Lepo, lepo!" Oče se mu zahvali, a je "minogrede" omenil, da je treba za gasilce mladih, močnih ljudi. "Vi ste izčrpani in imate otroke."

Kowalski mu ni dal, da konča. Udaril se je na prsi in zaklical: "Gospod predsednik — dolžnost!"

Oče je skomignil z rameni, nato privolil, odprl Kowalske-mu vrata, nama pa velel iti v jedilnico, da se ne bi prehladila v predsobi, in tako sva šle iz jedilnice slišali zadnje očetove besede pismonoši:

"Še nekaj: recite mi po starem doktor, pa noben predsednik."

Zakaj je želel biti rajši zdravnik?

Požarni brambi ješlo vedno bolje. Venomer je moral kdo kaj delati zanj. Oče je pri tem strogo ponavljal: "Le nič izgovorov! Kaj se hoče."

Začelo se je kar na lepem — z godbo.

Nekega popoldneva, ko smo šli skupaj na obisk, se je mama naenkrat ustavila pri magistratu. Kazaje z očmi na okna v prvem nadstropju je vprašala: "Kakšni strašni zvoki so to?"

Oče je mirno odgovoril: "Videla boš, godba. Manjka nam samo še čelade."

Mama je žalostno zavzdihnila. Medtem pa se je kaj knal-pokazalo, da ni imela prav. V soboto popoldne se je oče nadomoma od nekod vrnil in rekel takoj v predsobi: "Čelade imamo."

Iste dne, a bila je že pomlad, se je zaradi teh čelad pripetil cel dogodek. Prvič v življenju je šel Kowalski z našega magistrata v mesto — v uniformi gasilcev.

Z okna sva videla celo gručo dečkov, ki so leteli za njim in metali kamenje. V roki je nosil črno, lakirano škaflo za moške klobuke. Gruča dečkov se je ustavila pred našo ograjo. Naš stari donašalec vode je pljunil, zagledavši Kowalskega v čeladi, in kuharica Filipina se je zasmejala na ves glas.

Kowalski — nič, kakor hip. Čelada se mu je poveznila globoko na obraz, samo brki so štrleli izpod ščitka. Tudi midva z Irzkom sva prvi trenutek začela "tuliti" od smeha.

Nato je prišel oče v črni obleki, ker se je odpravljal nekam v mesto.

"Kakšno neumno vpitje je to?" Velel je vsakemu "iti na svoje delo, brigati se za svoje stvari," odprl lakirano škaflo, vzel iz nje čelado v belem papirju in si jo pomeril pred ogledalom.

Bil je videti — kot Sobieski. Kljub temu je mama vzklikni-

LOUIS BARTHOU

francoski zunanji minister, ki je zaenot s kraljem Aleksandrom podlegel ranam.

la, lomeč roke: "Menda vendar ne boš tak hodil po mestu!"

Oče jo pogleda, nato seže Kowalskemu v roko in reče: — "Hvala Vam, gospod četovodja."

Kowalski je dvignil roko k ščitku: "Razumem, gospod predsednik!" Pred ograjo so ga znova obskočili dečki z glasnim žvižganjem. Šel je naravnost predse, kakor da ničesar ne sliši.

Ko je zavil v ulico Moniuszka, je rekel Irzek: "To bodo Rimljani..."

Ni se motil. Naslednjo nedeljo je bilo slovesno cerkveno opravilo. Gasilec so prinesli zastavo ter korakoli v sprevo-du. Vsa godba v čeladah. Kapelnik je bil naš učitelj. Dirigiral je s pozlačeno palico. Tik za njim je šel pismonoša Kowalski. Nosil — obene torbe s pismi, ampak ogrožen boben, na katerega je neusmiljeno tolkel.

"Kowalski tolče, da je kar prijetno," je rekel lekarnar naš mami.

Na čelu je šel seveda oče v črni suknji, z rožami v gumbnici in na čeladi.

Irzek je zavpil dvakrat "živio Rimljani!", pri tretjem vzkliku pa mu je mama naglo prepovedala. Kljub lepemu vremenu, slovesnosti, sprevo-du, je bila zelo nezadovoljna. Rekla je kar naravnost: "Saj nam samo o tem, da bi se ta dan že enkrat končal."

"Čelada in črna suknja," je vzdihnila, — "strašno!"

Na srečo je bil ta dan dvakrat daljši od drugih. Zvečer je bil zopet sprevid in slovesne vaje, ki so se končale z u-metnim požarom. Gasilec so si postavili na trati poleg magistrata lesen stolp. Imel je dve nadstropji, na vsakem štiri okna na štiri strani sveta, s katerih so pazili na ogenj.

Po solnčnem zahodu, ko se je že lahko reklo, da se je znočilo, je zapresketal s stolpa u-metni ogenj: z vrha rakete, z oken pa zlati kitajski dež in "mlinčki". To je pomenilo o-genj.

Od daleč se je razlegal glas trombe. Pred stolp sta dospeli, zvonec z verigami, dve novi medeni brigalni. Na drugi se je peljal Kowalski, brki so mu štrleli izpod čelade. Naš učitelj je poveljeval, vsi so imeli sekire. Od raznih strani so pri-skočili k stolpu, dajali ukaze, Kowalski strašno strogo, a vse je prekril naš oče, ki je zavpil z gromovitim glasom: "K sesaljkam!"

Nihče se ni ganil. Tedaj je stopil oče naprej in pomaknvi-ši čelado na stran razložil ob-činstvu: kakor je dolžnost ga-silec, da hitro pregleda, če tre-ba tudi gorečo hišo, ali ni mo-rebiti ostalo tam kako "živo" bitje, tako je vsak mešan dol-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljša jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

MESNA ALI RASTLINSKA HRANA

Ob veliki udeležbi občinstva se je vsršla v Budimpešti originalna tekma, tek na 1000 metrov, ki naj bi odločil vprašanje, katera hrana dela človeka krepkejšega, mesna ali rastlinska.

Tekmovala sta dva 80-letnika, stara prijatelja Jenő Horby in Sándor Holtay. Vse svoje življenje sta živela v najlepši medsebojni slogi, ki jo je malo kalilo samo to, da je bil Horby prepričan pritaša mesa, predvsem mesne hrane, Holtay pa strog vegetarijanec.

Horby je poleg tega popil tucat skodelice močne kave na dan, je kadil in se ni branil dobre kapljice, Holtay pa je bil poosebljena vzdržnost, pil je vodo, komaj da si je ob nedeljah privoščil steklenico — mineralke. Pri takšni različnosti v dieti ni čudno, da sta prijatelja predebatirala marsikatero uro o prednosti ene ali druge vrste prehrane, toda do zaključka nista prišla, zaman sta skušala drug drugega prepričati o pravilnosti svojega življenja. Končno sta sklenila, da napravita energičen in stvaren konec tem debatam. Odločili sta se navzile svojim letom za zgoraj omenjeni dokazilni tek.

Nekega dne predpoldne sta se postavila na ravno ploskev, stotine in stotine ljudi so čakale v napetem zanimanju, kaj bo. Sodnik iz njihovega prijateljskega kroga je dal znamenje, moža sta se spustila v tek. Do polovice proge je bil vegetarijanec za kakšnih 30 m pred mesojedcem, potem pa se je začela razlajala med njima vidno manjšati. Do cilja pa je bil mesojede vendarle še 1 m za svojem tekmeccem, zmagala je torej rastlinska hrana.

Sledila je prijetna gostija v neki restavraciji, kamor sta čila starec povabila cel trop svojih prijateljev. Med obujanjem starih spominov in prijetnim kramljanjem je Holtay, zmagovalček, ki je trdil, da ni nikoli pokusil kave, priznal, da je pred tekmo popil čašo "črne", dočim ni bil Horby v soglasju s pravili, že pet dni kave niti niso pili. Rezultat tega razodetja je umljiv: tekmo so med smehom proglasili za

OGLASI NAJ SE

Raymond Salomon, doma iz St. Jerneja. Pred leti je bival v Anderson, Ind. Kdor kaj ve o njem, naj sporoči na: Upravo Glas Naroda, 216 W. 18. St., New York, N. Y.

(2x 16&23)

neveljavno in jo bosta oba stara gospoda ponovila, sedaj na progo 3000 m.

OPICE RAZKRINKALE MORILCA

Iz Kalkute poročajo, da je bil nedavno napaden, oropan in umorjen v neki bengalski vasi domačin, ki si je služil grenak kruh s tem, da je hotel po vseh s tremi dresiranimi opicami. Opice so plesale in ugajale razne vragolije, ljudje so jih radi gledali in stiskali ubogemu možu v roke drobiž, da se je skromno življal. Ko so opice videle, da sta dva tolovaja napadla njegovega gospodarja, so splezale na drevo, odkoder so budno opazovale, kaj se godi. Razbojnika sta nesrečnega moža umorila, s kamnom sta mu zdrobila lobanjo, njegovo truplo sta zakopala in odšla.

Po njunem odhodu so splezale opice z drevesa, položile nekaj vejice na kraj, kjer je bil njihov gospodar pokopan, in hitele domov, kjer so vleklo gospodarjevo ženo za roko in za obleko, dokler ni odšla z njimi na kraj zločina. Policija je čez nekaj dni aretirala dva sumljiva postopača, ki sta pa zločin odločno tajila. V zadnjem hipu, ko je komisar že hotel osumljenca izpustiti, se je pa spomnil, da bi bilo dobro pokazati ju zvestim spremljevalkam umorjenega moža. In izkazalo se je, da je bila ta misel srečna. Komaj so opice zagledale morilec, so srdito planile na nju in ju do krvi razpraskale. Prestrašena morilec sta končno priznala svoj zločin.

Poziv!

Izdajanje lista je v svesi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

Nekatere teh knjig so izpod peresa svetovnoznanih pisateljev. Lahko jih priporočamo ljubiteljem leposlovja, ker vemo da jih bodo zanimale.

knjižnica

- Št. 3. Testament
Spisal Ivan Rozman, ljudska
drama v 4 dejanjih, broš. 35
- Št. 4. Poletne klasje
Spisal Cvetko Golar, Izbrane
pesmi; 184 str., broširano... 30
- Št. 7. Andersonove pri-
povedke
Za slovensko mladino priredila
Uta. 111 strani, broš. 35
- Št. 6. Ljubosumnost
Spisal Ladislav Novak ... 30
- Št. 8. Akt štev. 115
Spisal Emil Galorau ... 75
- Štev. 9. Problemi sodob-
ne filozofije
Spisal univ. prof. dr. Fr. We-
ber. 347 strani, broš. 70
- Št. 10. Andrej Ternouc
Spisal Ivan Albrecht, Recljefna
karikatura in minulost. 65
strani, broširano 25
- Št. 11. Peterčkov po-
slednje sanje
Spisal Pavel Golia, Božično po-
vest 35
- Št. 14. Denar
(Dr. Karl Engliš). Narodno-
gospodarski spis, poslovenil dr.
Albin Ogris. 236 strani, broš. 30
- Št. 15. Edmond in Jules
de Goncourt
Spisal Rene Maupierin 40
- Št. 16. Življenje
Spisal Janko Samiec, Pesmi, 112
strani, broširano 45
- Št. 17. Verne duše v
vica
Spisal Ekasper Merimee. Povest
80 strani 30
- Št. 19. Potopljeni svon
Spisal Gerhart Hauptman, Dra-
ma, bajka v petih dejanjih. 124
strani, broširano 50
- Št. 20. Gompaci in Ko-
murasaki
Spisal Jul. Zeyer. Japonski ro-
man. Prestavljeno iz češčine.
154 strani, broširano 45

- Št. 21. Dvanajst kratko-
časnih zgodbic, II.
Spisal Fridolin Zolna. 73 strani,
broširano 25
- Št. 22. Kreutzerjeva so-
nata
Spisal Lev Tolstoj. 60
- Št. 23. Antigone
(Sophokles). Zalna igra. Pisil-
venil C. Golar. 60 str., broš. 30
- Št. 24. Poslednji dnevi
Pomejev
Spisal E. L. Bulwer. I. del, 355
strani, broširano 90
- Št. 25. Poslednji dnevi
Pompeja
II. DEL 90
- Št. 26. Črne maske
Spisal L. Andrejev. Poslovenil
Josip Vidmar. 82 str., broš. 35
- Št. 27. Brezposelnost in
problemi —
(Fran Erjavec). 80 str., broš. 35
- Št. 29. Tarzan sin opic
Spisal Edgar R. Burroughs... 120
- Št. 31. Roka roko
Spisal L. Lipovec 25
- Št. 32. Živeti
Spisal L. Lipovec 25
- Št. 35. Vojna z Jugurto
Gaj Salustij Krip. Poslovenil
Ant. Doktor. 123 strani, broš. 50
- Št. 36. Listki
Spisal Ksaver Meško. 144 str. 65
- Št. 37. Domače živali
Spisal Danimil Feigel 30
- Št. 38. Tarzan in svet
Edgar R. Burroughs 1—
- Štev. 39. La Boheme
Spisal Henry Murger. 90
- Št. 40. Misterij duše
(Dr. F. Goesti) 1—
- Štev. 48. Tarzanove ži-
vali
Spisal Edgar R. Burroughs... 90

- Štev. 49. Tarzanov sin
Spisal E. R. Burroughs. Trdo
vezano 120
- Št. 50. Slika De Graye
Spisal Oscar Wilde 120
- Št. 51. Slov. balade in
romance
Spisal C. Golar 80
- Št. 54. V metežu
Spisala Marija Kmetova 1—
- Št. 55. Namišljeni bolnik
Spisal Moliere 50
- Št. 56. To in onkraj Sotle
Spisal Fridolin Zolna 30
- Št. 58. Glad
(Hamsun) 90
- Št. 59. Zapiski iz mrtve-
ga doma
(Dostojevski). I. DEL 1—
- Št. 60. Zapiski iz mrtve-
ga doma
(Dostojevski). II. DEL 1—
- Št. 61. Bratje in sestre
(C. Golar). 75
- Št. 62. Idijot
Spisal ruski pisatelj Dostojevski.
I. DEL 90
- Št. 63. Idijot
II. DEL 90
- Št. 64. Idijot
III. DEL 90
- Št. 65. Idijot
IV. DEL 90
- Vsi 4 deli 325
- Št. 66. Kamela, skozi u-
ho šivanke
(Frant Langer). Veselolgra ... 45

Naročite pri: KNJIGARNA "G. N."
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

58

35. poglavje.

Naslednje jutro prejme Bozo iz Florence tako željno pričakovano poročilo, ki se je glasilo:

"Markij Salvoni, edini še živeči potomec svojega rodu, je bil rojen 18. februarja 1867, torej je sedaj star približno petinpetdeset let. Nima nobenega sina, temveč samo hčer, ki se je pred dvema letoma poročila z grofom Vechino in stanuje z njim p lači Salvoni. Markij Salvoni živi v isti palači skupno s svojo hčerjo in svojim zetom in že več let ni šel iz Florence. Ako želite še natančnejših sporočil, čakamo na vaše novo naročilo."

Bozo maha s tem poročilom veselo po zraku. — Heureka! — našel sem. — Imamo ga, tega gospoda markija!

S temi besedami poda pismo Dimitriju. Dimitrij naglo prebere in prikima.

— Naš "markij" torej ne more biti markij Salvoni. Kdo ve, kdo je ta lopov? Kaj misliš — ali ga naj naznamo policiji?

— To bo vse preskrbljeno. Toda še malo počakaj, Dimitrij. Svojemu bodočemu tastu bi vseeno rad prihranil malo sramote. Dokazi, katere smo nabrali, zadostujejo, da ga o zdravimo njegove neumnosti. Poleg tega pa imamo v spominski skrinjici corpus delicti, ki zaleže dovolj. Še danes se bom dogovoril s Kati in Danielo. Iz pisarne bom takoj telefoniral v Herderjevo vilo in bom prosil obe, da prideta opoldne k nama.

Dimitrij mu pritrdi.

— Napravi tako, Bozo. V uradu pa me boš oprostil, ker grem takoj po potni list. Saj si moreš misliti, da mi tla gorijo pod nogami in da štejemo minute, kdaj bom zopet videl svojo mater.

Bozo in Dimitrij se poslovita in ko prideta opoldne domov, ju že čakata Kati in Daniela.

Ko se vsi medsebojno pogovore in ko Bozo pravi, da bo gospodu Herderju prihranil kar največ sramote, ga Kati iskreno poljubi.

Ko Kati in Daniela odideta, oba naglo pojesta in gresta v tovarno.

— Ko enkrat govorim z ravnateljem, Bozo, mi takoj sporoči. Nato bom šel tudi jaz takoj k njemu in ga prosil za dopust. Svoje dolžnosti pač ne bom zanemaril, — pravi Dimitrij, predno se ločita.

Okoli štirih se ravnatelj Herder pripelje z avtomobilom pred tovarno. Nekaj minut zatem ga Bozo po telefonu vpraša, ako bi mogel z njim govoriti o neki zelo važni zadevi.

Herder mu prijazno odgovori.

— Seveda, gospod doktor. Takoj vas pričakujem.

In Bozo je bil takoj nato pri svojem ravnatelju. Herder sedi pri svoji pisalni mizi in Bozotu pokaže na najbližji stol.

— Sedite, gospod doktor, in pričnite. Ali ste zopet kaj iznašli?

— Žal, da še ne, gospod ravnatelj.

— No, dobro — kaj imate drugega na svojem srečanju?

Bozo sede, pogleda ravnatelja z velikimi očmi in pravi odločno:

— Gospod ravnatelj, prišel sem, da vam pojasnim, da je markij slepar, ki ima namen vas v največji meri oškodovati — ako tega že ni storil.

Herderju stopi kri v glavo.

— Gospod doktor — kaj si dovolite! Govorite o mojem zelo ljubem in spoštovanem gostu — o možu, ki bo kmalu moj zet!

Bozo ostane miren.

— Prosim, gospod ravnatelj, najprej preberite to poročilo iz Florence.

Ravnatelj vzame pismo.

— Poizvedovali ste?

— Da.

— S kakšno pravico?

— To vam bom pozneje pojasnil. Prosim, berite.

Ravnatelj bere, se zgane in začuden pogleda Bozota.

— Hm! To je pa za res malo čudno sporočilo.

— Iz česar pa je mogoče jasno razvideti, da je markij Salvoni, ki je še edini svojega rodu, že star gospod in se nahaja v Florence, ne pa tukaj. Toda to še ni vse.

In Bozo mu pove celo zadevo o spominski skrinjici. Ravnatelj tudi pove, da je oni večer po domači zabavi sledil markiju in kje ga je videl.

Ravnatelj postaja vedno bolj neprijetno pri srečanju. Obraz se mu podaljša, slednjič pa bled in razburjen gleda Bozota.

— To je pa v resnici prekleto velik slepar.

Herder poskoči ter naglo hodi po sobi. Vedno postaja bolj jezen, slednjič pa stisne pesti.

— Da me gre tako preslepiti! Ta prekleto lopov! In iz mene še izhaja petdeset tisočakov za to spominsko skrinjico! Sedaj pa sem v lepi godlji! Temu pobalinu bom strl kosti. Da mi kaj takega napravi!

Naenkrat pa obstoji pred Bozotom.

— Morete me zasmehovati kot starega osla, gospod doktor; dovolim vam to, ker sem zaslužil!

Bozo pa zmaje z glavo in vstane.

— Ničesar si vam ni treba očitati, gospod ravnatelj. Vaša edina krivda je, da ste mu preveč verjeli, ker ste ga smatrali za odličnega človeka.

Ravnatelj se vdari po čelu.

— Kako pa bom sedaj stopil pred svojo ženo in hčer?

— Gospod ravnatelj, pred svojo družino vas ni treba biti sram. Zvežite se z menoj tega sleparja uničiti. In takoj boste zopet gospodar položaja.

Ravnatelj nekaj časa premišljuje, nato pa pravi odločno:

— Na vsak način vam bom pomagal, drugače se mi bodo ljudje še bolj smejali. Takoj bom stopil v zvezo s policijo.

— Ali mi dovolite, da vas spremim?

— Gotovo — to mi je še celo zelo prav. In — počakajte — jutri je Božič in jutri zvečer je ta slepar povabljen k meni. Danes ga ne bom več videl. Jutri zvečer ga bom tedaj pustil prijeti v moji hiši, seveda še pred razdelitvijo daril. Da sem bil tak norec! Toda ta falot mi bo to še plačal!

(Dalje prihodnjik.)

DRAMA V EKSPRESNEM VLAKU

V brzem vlaku Pariz-Venmiglia se je odigrala skrivnostna drama. Kontrolor spalnih voz je pri obhodu spalnega oddelka odkril v kupeju prvega razreda trupli dveh potnikov in obvestil o tem policijo. Spalni voz s trupli mrlincev so na prvi postaji po odkritju odklopili ter ga izročili detektivom, ki so takoj uvedli preiskavo.

V prvem trenutku so vsi domnevali, da sta potnika, ki so ju našli mrtva v spalnem vozu, trgovca iz Nice. Pri enem izmed mrlincev so našli v žepu izkaznico na ime Alibert. Šele potek preiskave je pokazal, da je to ime napačno in da se mrtvec v resnici piše Josef Ziffer, ki je poljski državljani, rodom iz Krakova. Ziffer je bil mednarodni kriminalni tip, katerega so že več let zasledovale kriminalne oblasti več držav na kontinentu, ker pa se je umel spretno skrivati, je bilo to zasledovanje brez uspeha.

Ziffer je namreč v juliju leta 1923 na brežini Trepport pri Dieppeju umoril žensko s štirimi streliz samokresa. Po zločinu je izginil. Policija, ki je iskala storilca skoro deset let, je že obupala nad iskanjem in sklenila, da se položijo spisi o umoru ad acta. Toda borih 19 dni pred zastarelostjo afere je došla policiji anonimna ovadba, ki je omogočila ugotovitev istovetnosti žrtve in morilca.

Zrtev je bila 24-letna poljska pevka Sofija Zawuska, ki jo je vzel Zifferov brat, ki je bil leta 1913 stotnik v avstro-ogrski vojski, za ženo. Poroka je bila leta 1913 v Ljubljani. Josef Ziffer, njen svak, je pred desetimi leti izvalil nič hudega slutečo svakinjo najprej v Berlin in slednjič v Bruselj, kjer jo je umoril.

Ta umor ni bil samo njegovo delo. Izvršil ga je na zahtevo svoje rodbine, ki je storila ta sklep zato, da je mogel Ziffer, bivši stotnik, stopiti v zanko z neko drugo žensko, ki mu je obetala velikansko doto. Policija na Poljskem je po umoru Zifferjeve prijela njene ga moža in njegovo sestro in sodišče ju je obsodilo na večletno ječo. Za pravim morilecem Josefom Zifferom pa je izdala tiralico. Dolgo se ji je odtegoval in šele pred kratkim je bilo mogoče ugotoviti, da sta Alibert in Ziffer ena in ista oseba.

Umor v spalnem kupeju pojasnjuje tudi to stvar do kraja. Ziffer, ki je bil v očeh kriminalne policije razkrinkan do kraja, je slutil, da se ne bo mogel več dolgo skrivati. Zato je v brzem vlaku umoril svojo izdajo osumljenega prijatelja Betlaminija, takisto zločince in morilca, ki je pred 11 leti umoril svojo ljubico v nekem gozdu pri Bruslju ter nato kakor Ziffer izginil brez sledu. Pri Zifferu so našli v žepih 29.000 frankov gotovine.

ROMAN

"PROKLETSTVO LJUBEZNI"

je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimanjem.

\$1.50

(2 KNJIGI)

V zaloga ima
KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York, N. Y.

GASILCI

Nadaljevanje s 3. strani.

žan v primeru požara pohiteti k sesaljkam.

Pri tem se je pokazalo, da ima oče kot predsednik pravico vsakogar, ki ga sreča, in sploh prebivalstvo pozvati k sesaljkam.

Medtem so gasilci že tolkli s sekirami po stolpu. Kowalski in še trije drugi so se vsak od ene strani vzpeli po lestvah, da bi rešili človeka, ki "mogoče" umira v plamenih.

"Vseeno," nam pojasni lekarnar, "človeka, žensko ali otroka. Največkrat se kajpak dobi otrok."

Požar se je imenitno posrečil. Prihodnji dan je prišel Kowalski kot po navadi okrog enajstih. Nisva mogla verjeti, da je to isti navadni človek, pismonoša Kowalski, ki je bil včeraj tako pogumen četovođa.

Kakor vselej je stoji na slami brskal po torbi. Kljub temu da je prinesel troje pisem, ga mama ni vprašala, kako se je danes izkazal. Bila je užaljena. Rekla je kratko: "Hvala!"

Vzdihnil je in začel sam: — "Posrečilo se nam pa je včeraj, ali ne, gospa predsednica!"

Zamrmrala je — eh, češ, da ni nobena predsednica — in konce.

A s tem se nikakor ni končalo. Tik pred počitnicami, v juniju, bi bila morala biti druga slovesnost. Ni se točno vedelo, kakšna. Učili smo se zanj neke himne, katero naj bi pod vodstvom našega učitelja ples skupaj z godbo požarne brambore.

Okna v razredu so bila odprta. Pojemo — nekaj ne gre — prenehamo — spet začnemo. Nenadoma se od daleč zasliši šum, pretep — in nič.

Zopet nekaj ne gre, in prenehamo. Medtem se od daleč zasliši dvakrat močnejše: i šum i žvižgi z kriki. Spet začnemo himno, tedaj pa plane v razred naš sluga, slep na eno oko, in zakriči s praga: "Gori! V mestu je ogenj!"

Učitelj vrže svojo palico proč — na slovesnosti nam je obetal, da bo dirigiral z zlato palico — zakliče: "Počakajte mirno!" — in steče.

Čakamo, v mestu je krič vse večji, v razred stopi žena naše učitelja in nam znova veli, naj mirno počakamo, ker gori nekje daleč tam v Zagorju. Očitno je pozabila, da stanujejo v Zagorju Matecki, Kulik in Jezerski.

Seveda — Matecki, Kulik in Jezerski v jok. Nato žena naše učitelja, da se je gotovo zmotila, ker gotovo gori čisto nekje drugje.

Nato eden, drugi in tretji — dokler nismo vsi udarili v jok, češ, da gori pri vseh.

Učiteljeva žena je prebledela, še sama je začela skoraj jokati. Prosila nas je, naj gremo domov — a ne tecite mi po cestah, marveč le po hodnikih.

Zdirjali smo drug čez drugega iz šole. Spotoma je bilo mogoče srečati veliko staršev. — Midva z Irzkom sva dirjala domov, misleč, da gori pri nas, čeprav je vse drvelo v nasprotno smer. Mama sva srečala nedaleč od trgovine z nitni.

Šla je brez klobuka, ponavljajoč: "Ampak očka, očka..."

Gorelo ni tudi ne v nikakem Zagorju, marveč nedaleč od reke, v ulici Kilinskega. Krojačeva hiša. Ne spominjam se, ali je gorelo zelo ali malo. Videti je bilo imenitno. Nikogar ne puste blizu. Moramo stati od daleč. Dim se vali po nebo. Včasih sikne skozi streho živ plamen, kakor nož. Pred hišo se svetita novi brizgalni, navadnih sodov na dveh kolesih niti ne štejem.

IGRE

Beneški trgovec, Igrokna v 5. dejanju 50
Cyran de Bergerac, Herična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

Edeta, drama v 4. dej. 60

Gospa z morja, 5. dej. 75

Lokalna železnica, 3. dej. 50

Marta, Semerj - Richmond, 4. dejanja 30

Ob vojski, Igrokna v štirih slikah 30

Tončkove sajne na Miklavšev večer, Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez. 45

Revizor, 5. dejanj, trga vezavo 75

Za križ in svobodo, Igrokna v 5. d. 35

Ljudski oder:

1. sv. Po 12 letih, 4. dejanja 60

11. sv. Zapravljenec 60

12. sv. Skopuh 60

Zbirka ljudskih iger:

3. snopč. Mlin pod zemljo, Sv. Neža, Sanje 60

13. snopč. Vestačka, Smrt Marije Device, Marijin otrok 30

14. snopč. Sv. Boštjan, Junakinja deklica, Mavrin blagoslov 30

15. snopč. Turki pred Dunajem, Fahjola in Neža 30

20. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

21. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

22. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

23. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

24. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

25. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

26. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

27. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

28. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

29. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

30. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

31. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

32. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

33. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

34. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

35. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

36. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

37. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

38. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

39. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

40. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

41. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

42. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

43. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

44. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

45. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

46. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

47. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

48. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

49. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

50. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

51. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

52. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

53. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

54. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

55. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

56. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

57. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

58. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

59. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

60. snopč. Sv. Just; Ljubec, Marijin otrok 30

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

215 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

17. oktobra:	Pres. Roosevelt v Havre	10. novembra:	Ile de France v Havre
18. oktobra:	New York v Hamburg	11. novembra:	Veendam v Boulogne sur Mer
19. oktobra:	Statendam v Boulogne sur Mer	14. novembra:	New York, M. C. v Hamburg
20. oktobra:	Bremen v Bremen	16. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer
21. oktobra:	Ile de France v Havre	17. novembra:	Berengaria v Cherbourg
22. oktobra:	Statendam v Boulogne sur Mer	21. novembra:	Champlain v Havre
23. oktobra:	Bremen v Bremen	21. novembra:	Washington v Havre
24. oktobra:	Ile de France v Havre	21. novembra:	Albert Ballin v Hamburg
25. oktobra:	Statendam v Boulogne sur Mer	23. novembra:	Majestic v Cherbourg
26. oktobra:	Bremen v Bremen	23. novembra:	Conte di Savoia v Genoa
27. oktobra:	Ile de France v Havre	24. novembra:	Paris v Havre
28. oktobra:	Statendam v Boulogne sur Mer	29. novembra:	St. Louis, M. S. v Hamburg
29. oktobra:	Bremen v Bremen	30. novembra:	Olympic v Cherbourg
30. oktobra:	Ile de France v Havre	1. decembra:	Evropa v Bremen
31. oktobra:	Statendam v Boulogne sur Mer	1. decembra:	Lafayette v Havre
1. novembra:	Bremen v Bremen	1. decembra:	R. x v Genoa
2. novembra:	Ile de France v Havre	4. decembra:	Manhattan v Havre
3. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer	7. decembra:	Sutaria v Trst
4. novembra:	Bremen v Bremen	7. decembra:	Hamburg v Hamburg
5. novembra:	Ile de France v Havre	7. decembra:	Berengaria v Cherbourg
6. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer	8. decembra:	C. Champlain v Havre
7. novembra:	Bremen v Bremen	11. decembra:	Gen. Von Steuben v Hamburg
8. novembra:	Ile de France v Havre	12. decembra:	New York v Hamburg
9. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer	14. decembra:	Lafayette v Havre
10. novembra:	Bremen v Bremen	14. decembra:	Washington v Havre
11. novembra:	Ile de France v Havre	14. decembra:	Conte di Savoia v Genoa
12. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer	15. decembra:	Paris v Havre
13. novembra:	Bremen v Bremen	15. decembra:	Bremen v Bremen
14. novembra:	Ile de France v Havre	19. decembra:	Albert Ballin v Hamburg
15. novembra:	Statendam v Boulogne sur Mer	21. decembra:	Olympic v Cherbourg
16. novembra:	Bremen v Bremen	26. decembra:	Deutschland v Hamburg
17. novembra:	Ile de France v Havre	29. decembra:	Ile de France v Havre